

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő

Koncz Ákos.

Kiadó s laptulajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetések s legmersekebb árszámítás mellett vétetnek fe
Egyes szám 4 kr.

Elvtelen harc.

Debreczen, július 19.

(—é—) Addig, amíg az ellenzéki pártok a bünvádi perrendtartás életbeléptetéséről szóló törvényjavaslat 16. §-a ellen folytatták a harcot, addig annak legalább ellenzéki szempontból lehetett elvi jelentőséget tulajdonítani, mert a sajtószabadság vélt megsértése irányult. De amióta az ellenzék a küzdelemnek ugyanazt a módját folytatja a cukorprémium javaslat ellen, amelynek semmi köze sincs sem a 16. §-hoz, sem a sajtószabadsághoz, azóta a küzdelem még ellenzéki szempontból is teljesen elvesztette elvi jellegét.

Azóta nyilvánvalóvá és tagadhatatlanná lett az, hogy nem a sajtószabadság védelme, hanem a Bánffy kormányának a tont prisc való kényszerítése és megbuktatása képezi az egyedüli célt. Az ellenzék, kisebbség létére rá akarja erőszakolni akaratát a többségből alakult kormányra és pedig oly módon, hogy a parlament hasznos munkáját meg akarja bénítani.

A parlamenti házszabályok — sajnos — nem nyújtanak módokat és eszközöket arra, hogy az ilyen merőben törvényellenes törekvés megghusittassék s azért a többségre és a kormányra a jelenlegi viszonyok között az a nem csekély nehézségű kötelesség hárul, módokat és eszközöket találni arra, hogy az ellenzéki manőver a közérdekre nézve ártalmatlanná

téssék. Nem csekély nehézségű ez a feladat különösen azért, mert az ellenzék szenvedélyességével szemben ezen az oldalon a bölcs mérsékletet kell megőrizni, nehogy az ellenzék valamely józan intézkedést ok nélkül provokálásnak tekintsen arra, hogy az obstrukciót még szélesebb keretben érvényesítse.

Az ülések idejének meghosszabbítását kétségkívül ilyen bölcs mérsékletű intézkedésnek kell tartanunk, mert ez semmivel sem korlátozza a szólás szabadságát s a mellett mégis siettetni a tárgyalás lefolyását.

Ha azonban ez az eszköz nem mutatkoznék eléggé célravezetőnek, vagy ha az ellenzék már ezt is reakcióval fogadná, akkor önként érthetőleg nyomban beáll a többségnek és a kormánynak abbéli kötelessége, hogy a parlamentarizmus megvédelme érdekében a legszigorubb és legerélyesebb eszközök alkalmazásához folyamodjék.

A parlamentarizmus nálunk Magyarországon nemcsak alkotmányforma, hanem egyuttal nemzeti erőnknek és egységünknek forrása s azért kétszeresen kötelessége a többségnek, mint a parlamentarizmus egyedül hivatott őrének emez erőforrásunk integritását fenntartani és ha kell megvédelmezni. S a szabadelvű pártban van is elég akarat és erő, hogy kellő nyomatékkal és sikeres eredménnyel érvényesítse kötelességét és hivatását!

A budai szerb püspöki szék. A Magyarevics Jeremiás halálával megüresedett szentendrei, illetve budai szerb püspökség betöltése élénken foglalkoztatja a Karlócán egybegyűlt zsinatot. A zsinat elé a következő hármast jelölést terjeszti a patriareha: **B o g d a n o v i c s** Ruczián, archumandrista, jelenlegi püspöki adminisztrátor. **T e l e c s k y** Plason beocsini archimandrita és **S z t o j e s i c s** Száva pancsovai esperes. A megválasztásra legtöbb kilátása van **B o g d a n o v i c s** Rucziának ki magyar érzelmű és művelt fiatal pap.

A parlamenti helyzet. Hir szerint a parlament tanácskozási idejét naponkint két órával meghosszabbítják. Az ellenzék elhatározta, hogy nem tágit, az obstrukciót folytatja — Mint ellenzéki lapokból olvassuk a jövő héten hatvanan fognak szólásra jelentkezni.

A t. Házból. A t. ház szombati ülésében **F á y** István szólalt fel, kit nemcsak az ellenzék, hanem a kormánypárt is rokonszenves figyelemmel hallgatott. Utána **P o l o n y i** Géza beszélt, öles beszédben magyarázva a cukor premium hátrányait, természetesen pártjának zajos tetszésnyilvánításai közepett. — Az ülés végén egy kis nézeteltérés volt **L á n g** Lajos alelnök és **J u s t h** Gyula közt, de baj nem esett s a t. Ház csöndesen hallgatta meg az **O l a y** Lajos interpellációit.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

A szép Lilitől.

Én nagy optimista vagyok. Tamás barátom azonban annál keserűbb pesszimista, — amiért én aztán igen nagyon ragaszkodom hozzá.

Fájdalmasan tapasztalom sokszor, hogy nem jó az embernek olyan rózsaszínben látni a világot és Tamás barátomnak van szürke és fekete színe elég, hogy néha-néha amugy istenesen bemázolja előttem az egész nagy mindenségét.

Művész ő ebben; akárhol tanulta: jó az az iskola, csak úgy gondolom, igen szomorú és igen sötét.

Ritkán találkozunk és mindig az utcán. Ő mindig zsebre dugott kezekkel jó, tétova lépésekkel, — mint valami alvajáró és rendszeren elmegy mellettem, anélkül, hogy észrevenne. — Én aztán utána bökök a botommal.

A minap a Kerepesi-uton fogtam el, alig teszünk pár lépést: Kovács Pista jön im velünk szembe neki pirult arcczal és ruganyos léptekkel.

Kalapja széléhez csapja a jobbik tenyerét, mint valami újdonsült peczkes bakakáplár

s egy hangos „szervusztok!” kiáltással tovább száguld.

— Ugy-e Kovács Istók? — néz utánna Tamás.

— Az ám, ő.

— No nézze! . . . csudálkozik rajta.

Igen, mert ő nem látta Kovács Pistát körülbelül két év óta. Pista barátunk akkor került föl a kisvárosból s azóta gyakran találkozott vele Tamás is, mert az utcáján át loholt minden reggel a ministeriumba ahol nyolezttől kettőig körmölt egy pengő forintért.

Valamikor együtt koptattuk a kollegium padjait, Istók hisz úgy gondolom a hatodikból lemaradt; ha jól emlékszem: a logarithmus táblákkal és a magas egyenletekkel gyúlt meg a baja.

Nehéz fejű gyerek volt, de szívós akaratú és egy kissé hajlékony dereku, azért hát fölvitte annyira a mennyire. A ministeriumból átment a városházához és most ott irnok nyolezszáz forint fizetéssel és kétszáz forint lakbérrel.

Ezt persze Tamás barátom nem tudja, de nem tudott ő még egyebet sem. Érdeklődött, azért hát felvilágosítottam:

— . . . Igen, pár héttel ezelőtt nevezték ki a boldog vőlegény. Láttad: majd előrjítette a nagy boldogság! Most is a menyasszonyához megy; tudod ki a menyasszonya? — Lili, a szép Lili, az ha mondom . . .

Itt pauzát tartottam, mint aki valami nagy meglepő dolgot bökött ki és lesi a hatást. Tamás barátom azonban közönyösen várta a folytatást.

— Tegnap beszéltem Pistával a „Gari-baldi“-kávéházban. Véletlenül nyitottam be, hát ott könyökölt a kaszánál és a kucsébertől nyert skatulyából cukorral kínálgatta a Lilit.

— Te ismered őt?

— Vagy fél év óta nem jártam arra, akkor ha jól emlékszem, Márcsának hívták a kaszárót, de Lilinek semmiesetre sem, pláne szép Lilinek; a sötét éjszakához hasonlítgatták szegényt.

— No hát ez más volt. Most Lili van ott s ő a Kovács Pista menyasszonya. Szép leány, nagyon szép. Kicsit fonyadtnak látszik ugyan, de az a sok éjszakázástól van, majd neki virul ismét, kipihenheti magát.

Igy mondta Pista, mikor érzékeny buszusás után hazafelé tartott velem — és igaza van.

Elmondta még nagyjában a Lili történetét is, mely igazán megható.

— Igen jó családból való leány! az édes apja ügyvéd volt szegénynek Ugoosában. De nagyon jó ember volt, nem értett az embernyuzáshoz s az anyagi viszonyok a halálba kergették. Gonosz szívű motohája aztán rosszul bánt Lilivel és elüldözte hazulról. Nem

Darányi miniszter Debreczenben.

— Saját kiküldött tudósítónktól. —

Debreczen, jul. 19.

(M. P.) Szombat este megérkezett dr. Darányi Ignác Magyarország földmívelési minisztere Debreczenbe.

Szívesen fogadta őt ez a vendégszerető Debreczen, kint voltak a vasutnál a város előkelőségei s itt tartózkodása alatt is mindenütt kísérték.

Nagy jelentőséget tulajdonítunk Darányi miniszter körünkben való időzésének, mert úgy vagyunk értesülve, hogy a Kegyelmes urnak a tetszését az itt látottak és hallottak a legnagyobb mértékben megnyerték.

És ez biztos remény a jövőre. — E miniszteri látogatás — hiszszük — megtermi Debreczenre gyümölcsét. Adja Isten.

Bár a Kegyelmes ur idejövételének tulajdonképi céljáról, a rabkert helyén építendő új gazdasági tanintézet és a Hortobágy öntözési tervéről itt nem nyilatkozott, a mit különben várni alig is lehetett tőle, de bizonyosan megalkotta arról magának véleményét s visszatérve a miniszteriumba, bizonyára kedvezően fogja azt elintézni és oly intézkedéseket fog ez irányokban tenni, a melyek Debreczennek csak előnyére válnak.

Örömmel tudatjuk, hogy a miniszter jól érezte magát Debreczenben, mindennel meg volt elégedve, de viszont azt is lelkesedve megjegyezzük fel, hogy itt is megszerette mindenki, a ki csak látta és hallotta őt szólni. Az ő kedves modora, közvetlensége, egyenes, jó szive, az a mindenkivel szemben tanúsított előzékenység, mely az ő sajátja, kivívták azt, hogy ma mindenki szeretettel beszél róla és dicsérei páratlan leereszkedő modorát.

Összesen 28 órát töltött városunkban s ez idő alatt valóban óriási fáradtsággal járó utakat tett meg.

De azért ő volt legkevésbé fáradt, mindenütt legelől haladt, úgy hogy a program végző pontjai felé már az utánamenők alig tudták követni.

Mindenkihez volt egy nyájas szava, nem tett különbséget ur és munkás között.

volt senkije a világon, hát ide került, itt van. Valóságos kinszenvedés rá nézve ez az állapot én megszabadítom. Holnaptól kezdve nem megy be a kávéházba, magamhoz veszem, feleségemmel teszem. Hűséges jó asszony lesz belőle.

Kezdem becsülni ezt a gyereket, barátom Ha a feje kissé kemény is, lám milyen puha, jó szive van.

Most, mondom, a menyasszonyához megy aki még a „Tavaszerdő“-utezában lakik valami piszkos bázmaster-oduban, de holnap már elviszi onnét.

Idejövek majd vacsorázni együtt a „Három zergébe“, ha akarod térjünk be, megláthatod.

— Igazán kívácsi vagyok.

*

Csakugyan nemsokára megjöttek.

Nem vettek bennünket észre s szerényen behúzódtak a leghátulsó ablakfülkébe.

— Nézd, itt vannak, — figyelmeztettem Tamást; — az ott Lili, ugy-e, hogy szép ugy-e, hogy kedves? Hát csakugyan nem ismered?

Tegnap este 10 óra 37 perczkor aztán eltávozott kíséretével együtt, szívélyes kézzsoritással bucsuzván el mindenkitől s visszatért a fővárosba.

*

Darányi miniszter itt tartózkodásáról különben a következőkben számol be kimerítően kiküldött és mindenütt jelenvolt tudósítónk:

A 6 óra 54 perczkor Budapest felől érkezett gyorsvonathoz nagy számú közönség ment ki értesülvén az esti lapokból a miniszter érkezéséről és pedig azért csupán a legutolsó perczekben, mivel e látogatásnak a legkomolyabb célja volt, nem pedig ünnepeltetés.

Munkálkodni, Debreczen alkotásait megtekinteni, jött a miniszter ide, hogy közvetlen tapasztalatot szerezvén magának, tudjon oda hatni, hogy a Hortobágy öntözése keresztülvihető legyen a rabkert helyén kevés idő múltán díszelgjen a gazdasági akadémia épülete, a dohánykísérleti állomás mielőbb létesüljön stb.

Ime ezek a nemes czélok vezérelték Darányi Ignác földmívelési minisztert Debreczenbe, ezért titkolták azt itt illetékes helyen előzőleg, azért értesítette a miniszter is csak az utolsó napokban ezen elhatározásáról a főispánt.

A megérkezés.

Sokan kívánták látni a minisztert s így a vasuti állomás előtt nagy tömeg verődött össze szombat este fogadására.

Debreczen város előkelőségei közül megjelentek ott: gróf Dégenfeld József főispán, Rásó Gyula kir. tan. alispán, Komlóssy Arthur főjegyző h. polgármester, Puky kir. táblai elnök, Dobieczy Sándor máv. üzletvezető, dr. Wolafka Nándor cz. püspök Tóth Jenő a miniszter fogalmazója Király Gyula, Körner Adolf tanácsnokok, Abraham László t. főügyész, Szabó József főszámvevő, Szücs Mihály gazd. tanint. igazgató, Boczkó Sámuel főkapitány, Józsa László műszaki tanácsos Szabó Kálmán városi jegyző Csóka Sámuel polg. titkár, Szögyény János, gróf Szapáry György az alsó-szabolcs-tiszai ármentesítő társulat elnöke, Konez Ákos főlevéltárnok, lapunk f. szerkesztője, Török Gábor főferdmester, Hanke Lajos gyampénztárnok, Jülek méntelepi százados, Rickl Antal, Márk Endre, Pruzsinszky állami erdőfelügyelő, Jobbágy Gábor, Vinnay Géza kulturfőmérnök dr. Medve Zoltán főispáni titkár, Dienes Barna alsó-szabolcsi tiszai ármentesítő társulat igazgatója, Várady Gábor főmérnöke, Faragó Miklós állami állatorvos, Ferenczy Gyula főiskolai tanár és könyvtárnok, dr. Sárvány Gyula városi t. főorvos, Kuczik Gábor, Fehér Sándor,

Tamás hideg nyugalommal hörpintette ki poharát, cigaretra gyújtott, azután szólott gunyos mosolygással:

— Dehogyan nem, dehogyan nem. A nyáron ott künn volt a Variétében s többek közt nekem is elmondta azt az érzékeny históriát. Én azonban tudod nem hiszek az érzékeny históriákban, hát egy szép éjjelen utána lopóztam Lilának a „Tavaszerdő“-utezában. Ingerkedni kezdtem a házmasterrel.

— Szép madarat eresztett be az imént öreg!

A vén Cerberus házmaster beszeszelt valamit s nagyon hamar kibőkte a tiszta igazságot.

— Meghiszek az. Na, nézzen meg én rám az én tölem a Lizi.

— Bolondok vagytok mind ketten, szólott még Tamás, amint az ajtóban elváltunk, mond meg Istóknak. Szervusz!

Lampérth Géza.

dor, Polgári András, Kéki Sándor debreczeni polgárok stb.

Mikor a vonat berobogott egész csend volt. A gyorsvonathoz ragasztott külön szalonkocsiból lépett ki Darányi Ignác, kit a jelenlevők kalaplevéve köszöntöttek, mikor Debreczen földjére lépett először.

Láthatólag mindenkire jó benyomást gyakorolt a rokonszenves megnyerő jóságos arcú őszhaju és körszakállas miniszter, kinek érdekességét csak emeli a kissé alacsonynak mondható termete és kopasz feje.

Vidáman, mosolygó ábrázattal, fűj gyorsasággal ugrott ki a kocsiból és élénken mondta meglátva a reá várakozókat, kezét már jó előre nyujva gróf Dégenfeld József főispánnak:

— Nem is reméltem gróf ur! Köszönöm, nagyon köszönöm.

A miniszter után dr. Király Ferencz Debreczen szab. kir. városi választókerületnek országos képviselője, Györy Jenő miniszteri titkár, Kvassay Jenő és Rapaiés Radó miniszteri tanácsosok szállottak ki a kocsiból.

A nyájas miniszter.

— Ezután a miniszter a főispán által bemutatatta magának a körültre állókat, de egyikőtől sem várta be, hogy közeledjék, hanem ő maga sietett mindenkire és barátságosan megszorította kezét.

Mindenkihez volt egy nyájas, megnyerő szava, a mely által az első pillanatra rokonszenvet keltett maga iránt és belopta magát minden jelenvolt szívébe.

Egyszerre megpillantva a miniszter a tömegben hátul szerényen meghúzódó dr. Wolafka a Nándor cz. püspököt, rögtön hozzá sietett, megrázta jobbját és meleg hangon mondá:

— Igen, igen örvendek!

— Enyém a szerencse Kegyelmes uram — válaszolt Wolafka. — Örömmel siettem üdvözlésére annál is inkább, mert holnap egész nap a templomban leszek elfoglalva s így nincs időm...

— Az az első és fő kötelesség — szakította félbe a miniszter a mentegőtűző püspököt.

Azzal a miniszter kedélyesen lengetve lapját élénk hangon kiáltotta mindenkinek.

— A viszontlátásra. A viszontlátásra, — és indult a kijárat felé.

Ki a rabkertbe.

Az állomás előtt álló kocsikba ült be a miniszter és kísérete s indult ki a rabkertbe, a melyet a program első pontja szerint meg kellett szemlélni.

A város remek ötös fogatán a miniszter, gróf Dégenfeld József főispánnal és Tóth Jenő miniszteri fogalmazóval foglalt helyet. A másodikikon Komlóssy Arthur főjegyző, h. polgármester Rapaiés Radó min. tanácsossal, a harmadikon Kvassay Jenő min. tanácsos és Király Gyula, a negyedikon Puky Gyula, Stahl Géza és Józsa László, a többiek pedig Szücs Mihály és Vinnay Géza, Györy Jenő min. titkár és Oláh Károly, Abraham László és Szabó József, Rásó Gyula és Török Gábor, Dienes Barna és Várady Gábor, dr. Medve Zoltán és Faragó Miklós, továbbá a helybeli napilapok képviselői ültek.

A menet ezután megindult. — A robogó kocsik felkeltették mindenütt a közönség figyelmét s az uton nagyszámu közönség állott a kocsit ut mellett sorfalat.

A főtéren és a Nagymester utczán keresztül kevéssel 7 óra után a miniszter és kísérete megérkezett a rabkertbe, melyet most a tanítói arhaváz növendékei munkálnak.

Itt mintegy 17 holdnyi területen szeretnék létesíteni az új gazdasági tanintézetet, a mely úgy a városhoz való közelségénél, mint kiterjedésénél fogva legalkalmasabbnak mutatkozik e célra.

Ez új intézet minél hamarabb való létesítése annál is inkább szükséges, mivel a jelenlegi teljesen szűknek bizonyult s a különféle kísérleti állomások szaporítása, melyek pedig felette szükségesek, egyáltalán nem szaporíthatók.

A miniszter kíséretével kiszállva a kocsikból bejárta az egész területet. Ő maga sietett mindenütt előre, élénken kérdezősködve mindenről a nyomában levő Szücs Mihály gazd. tanintézeti igazgatótól.

Arról a miniszter határozottan nem nyilatkozott, hogy vajjon ő alkalmasnak találja-e a feladatot az új gazdasági tanintézet céljaira, észrevehetőleg azonban a hely nem nyerte meg teljesen tetszését.

A miniszter és a földmunkás.

Darányi miniszter a krumpli, tengeri és más veteményekkel beültetett földek között keskeny uton haladva, megpillantott egy munkást, ki kapával kezében munkálkodott.

A miniszter elébe állott a nagy társaság közeledését észre sem vevő parasztnak, vállára tette kezét és megszólította:

— Mondja csak, van itt a kertben jó ivóvízű kut?

A paraszt bambán felnézett, megbillentette kalapja szélét és úgy félvállról válaszolta:

— Nincs itt tekintetes uram még rossz se!

Mindenki nevetni szeretett volna, sokan félre is fordultak, de a mint meglátták, hogy a miniszter mennyire megőrzi komolyságát, visszafojtotta mindenki a nevetést.

— Hát honnan hordják a vizet — kérdezősködött tovább a miniszter.

— Innen a mester utcai kútról — válaszolt a paraszt.

Azzal a miniszter tovább haladt, a paraszt együgyűen nézett utána, gondolván, hogy mit érdekelheti a vizolyan nagy on az urat?

Nem is sejtette a boldogtalan, hogy ő most kivel beszélt. Pedig nem igen gyakran lesz még ahhoz szerencséje, hogy miniszterekkel diskurálhasson.

A miniszter a sertésvészről.

A miniszter egyszerre odafordult Faragó Miklós állami állatorvoshoz és azt a kérdést intézte hozzá:

— Van-e Debreczenben sertésvész?

— Van Kegyelmes Uram sertésvész is, valamint száj és körömfájás is fellépett — felelte a katonás állásba helyezkedett Faragó.

— Igazán sajnálatos állapot, mert itt ugyanez a nagy károkat okozhat — folytatta a miniszter a beszédet. És milyen mértékben uralkodik a vész? — tudakozódott tovább.

— Meglehetősen nagy mértékben — válaszolt Faragó. Ámbar a megbetegülési esetek mégsem oly számosak, mint mikor első ízben kellett zár alá helyezni Debreczert.

— És próbálták-e vérsavóval beoltani a sertéseket — kérdi a miniszter.

— Nem még ez ideig — mondta Faragó.

— Pedig eléggé ajánlhatom a vérsavóval való gyógyítást, mert igen szép eredményeket értek el ezáltal minden helyen. Ajánlom az ön figyelmébe is.

Azzal kezét fogva Faragóval, véget ért a sertésvészről folytatott beszélgetés, melylyel újonnan bizonyította a miniszter, hogy élénk érdeklődéssel viseltetik Debreczen iránt.

A gazdasági tanintézetben.

A rabkert előtt újra kocsikra ülve a miniszter és kísérete a belső gazdasági tanintézethez hajtatott, a mely előtt gazdaságok nagy számban állottak, kik a minisztert úgy odaérkeztek, mint elmenetekor harsányan megéljenezték.

Ez volt az első „éljen” mit a miniszter itt tartózkodása alatt kapott.

Itt újra Szücs Mihály igazgató kalauzolta a minisztert. Bemutatta első sorban a miniszternek a tanári szobákat, az igazgatói irodát, mire megjegyezte a Kegyelmes Ur, hogy „biz ezek szűkek.”

Az intézet kis könyvtárát mutatták meg ezután a miniszternek, mit meglátva kérdi:

— Ennyi az egész?

— Van az ifjuság számára még egy olvasótermünk Excellenciás uram — felelé Szücs

Mihály. Innen kiveszik a könyveket olvasni, oda pedig napilapok járnak.

— Nem gondolja — mondá a miniszter, hogy a hallgató ifjuságnak jobbak volnának a napilapok helyett a tankönyvek?

Azok csak arra valók Kegyelmes uram, hogy azokból a napi eseményekről értesüljenek — válaszolt Szücs Mihály.

Ezután az egyes tanszékek gyűjteményeit és a kísérleti állomásokat tekintette meg a miniszter, minden apró dolgokra kiterjesztvén figyelmét, bámulatos tájékozottságot és emlékező tehetséget árulva el.

Dohánykísérleti állomás Debreczenben.

Sporzon gazd. tanintézeti tanár szobájára elé ért a miniszter, ki éppen egy nagy munkán dolgozott.

— Min dolgozik — kérde a miniszter belépve a szobába.

— A Debreczenben létesítendő dohánykísérleti állomás tervrajzát készítem Kerpely Kálmán kollegám eszméje után — válaszolt érves hangon Sporzon.

— Ilyen állomást most Csabán is létesítünk — mondá a miniszter.

Azután apróra megtekintvén a tervrajzot megdicsérette annak ügyes beosztását és célszerű voltát.

Az új dohánykísérleti állomás a Pallagou lesz. Egy magyar, német és holland ház lesz a telepen, továbbá egy tanító ház, a dohánykertész lakása, négy kertésznek, egy felügyelőnek és egy szolgának külön épület van tervezve.

— Mikor lesz kész a munkával — kérdi a miniszter.

— Holnap estére — válaszolá Sporzon.

— Küldje fel kérem egyenesen az én kezemhez, a legrövidebb idő alatt elintézem — mondá kegyesen a miniszter.

Megkérdezte még a miniszter Sporzon tanártól, hogy milyen tantárgyakat ad elő, azzal folytatta útját tovább.

A miniszter és a gazdaságok.

Utközben bepillantott a miniszter a gazdasági tanintézet I-ső számú tantermébe, a hol először is a padokat nézte meg.

Mikor azokat meglátta, különös szempillantást vetett Szücs Mihály igazgatóra, ki nem tudta mire vélni ezt.

De mindjárt megértette, hogy miért volt különös a miniszter tekintete, mert mosolygós arccal e mondásával fejtette meg az igazgatónak a rébuszt:

— Hisz ez kérem a civilizáció jele, hogy a hallgatók még a padokat sem faragják össze.

Aztán maga a miniszter is jót kacagott azon a mit mondott.

Tovább menve a mikroszkopozó teremben Ferenczy tanár szolgált magyarázatokkal a miniszternek.

A miniszter emlékező tehetsége.

A növénytermelési kísérleti állomásnál Kerpely Kálmán fogadta a minisztert.

Mikor Szücs igazgató bemutatta Kerpely tanárt, a miniszter rögtön gondolkozni kezdett, aztán hirtelen felé fordulva, mondá:

— Igen örvendek, annál is inkább, mert ha jól emlékszem önt a múlt évben kineveztem az országos kísérleti bizottságba. Meg van ezzel elégedve?

— Oh igen köszönöm kegyelmes ur — felelé Kerpely.

— Remélem — folytatta a miniszter — hogy a bizottság oly javaslatokat terjeszt elém, melyekkel én teljesen meg lehetek elégedve.

A miniszter és a sziámi király.

Ugyanezen helyen még igen érdekes eset történt.

Miközben a különféle növényeket szemléltek itt, odaszól a miniszter Szücs Mihályhoz:

— Majd különféle préselt gabonát fogok önöktől kérni, a melyeket Csululangkorn sziámi király Ő Felsege kért tőlem.

— Nekünk is kellene valamivel revanchirozni a sziámi király ajándékát — szólt közbe gróf Dégenfeld József főispán.

— Hogyan — kérde a miniszter — önöknek is küldött valamit nem csak Sárospataknak.

— Igen — felelte a főispán — a debreczeni és szigeti jogakadémiáknak küldött szankszrit nyelvű vallásos könyveket. Debreczenbe ilyen 18 könyvet küldött.

— Érdekes dolog — mondá a miniszter. A gyűjteménytár megsejtelése következett ezután, hol dr. Müller tanár mutatta be az egyes tárgyakat.

Ott többféle festett növényeket és állatokat mutattak a miniszternek, mire megjegyezte Szücs Mihály:

— Pedig a szobrok a legjobb szemléltető tárgyak.

— Hát a képek nem helyettesíthetik — kérde a miniszter.

— Nem — felelte Szücs. — Ilyen mintákra rengeteg pénz megy külföldre, pedig a mi hallgatóink egész szépen megcsinálják azokat.

A laboratóriumban dr. Vedrődi Viktor tanár fogadta a minisztert, melynek megtekintése után kívánságára ő és kísérete a fűvészkeretet tekintették meg, — hol Heyskál Ede kertész fogadta és kalauzolta a minisztert ki tegteljesebb elismerését fejezte ki Heyskál előtt a kert szép gondozásáért.

A vacsora.

Este 8 órakor a Bika czukrásztermében szükkörü vacsora fejezte be az első nap programját.

A vacsorán a miniszter meghívása folytán résztvettek: gróf Dégenfeld József főispán Rapaics Radó és Kovassy Jenő miniszteri tanácsosok, Király Gyula, Török Gábor, Sporzon Pál, Komlóssy Arthur, Vinnay Géza, Józsa László, Oláh László, Kerpely Kálmán, Pruzsinszky, Faragó Miklós, gr. Szapáry György, Márk Endre, Hajdu Gyula, Ferenczy István, Győry és Tóth Jenő min. fogalmazók Riekl Antal, Stáhl Géza, Rásó Gyula, dr. Medve Zoltán, Jülel méntelepi százados dr. Király Ferencz, Pethő erdőfelügyelő ültek az itt leirt sorrendben asztal körül.

A miniszter kívánságára egyetlen toaszt sem hangzott.

A Magyarfiúk zenekara a vacsora alatt játszott nótáival kinyerte a miniszter tetszését.

A miniszter tíz órakor visszavonult kíséretével és aludni tért, hogy másnapra ujult erővel szemlélhesse meg a programba felvett dolgokat.

A társaság vig hangulatban még sokáig együtt maradt s úgy látszik hangosan mulattak, mert másnap reggel megjegyezte néhányan, a miniszter, — hogy nem tudott tőlük aludni.

A második nap.

Kirándulás a Hortobágyra.

Debreczen, július 18.

Ötven tagból álló társaság jelent meg tegnap reggel a vasuti állomáson, hogy résztvegyen Darányi miniszter hortobágyi kirándulásában.

Reggel 6 órakor már mindenki kint volt a vasuti állomáson.

Azok kik a miniszter érkezésekor megjelentek, mindannyian résztvettek a kirándulásban azokon kívül még br. Babarczy és Steier István méntelepi hadnagyok, Végh Gyula tb. rendőrfőkapitány, Wessprémy Zoltán megyei főjegyző, Kálmánchelyi Mór mezőrendőrkapitány Steinfeld Mihály, ki a Macson csatlakozott a kiránduló társasághoz, Czeglédi Gyula, Fehér Sándor, Némethy László debreczeni polgárz.

8 óra 18 perczkor indult el az első osztályú és egy szalonkocsiból álló külön vonat, melyet maga Dobieczy Sándor üzletvezető vezetett.

A miniszter a szocialistákról.

A miniszter többeket behívott a kocsi-jába s egész uton az alföldi szocialis kérdést fejtegették.

A miniszter az ujságokat kárhoztatta, melyek felfujják a mozgalmakat, martirokká avatják a szocialis izgatókat, s ezáltal méginkább terjesztik a téves eszmét.

Tudakozódott a miniszter Debreczenben és Hajdumegyében közelebb előfordult szocialis tüntetésekről s sajnalattát fejezte ki a piros pünköszt napján Nádudvaron lefolyt véres munkás lázadás felett.

Megérkezés a Hortobágyra.

Néhány percczel 9 óra után érkezett meg a különvonat a Hortobágyra, hol a miniszter mikor kilépett a kocsiából Király Gyula tanácsnok üdvözölte pár meleg szóval.

— Örömmel emlékezem mindig a mai napra — felelt a miniszter — mikor először jöttem a Hortobágyra.

— Ugy-e bár büszkék önök a Hortobágyra? — fűzte tovább a kérdést szeretetreméltóan a miniszter.

Király Gyula ezután bemutatta a miniszternek a hortobágyi kormányhatóság tagjait — akarom mondani a Hortobágy vezető férfait: Fazekas Albert mátai biztost, Kálmán ez helyi Mór mezőrendőrkapitányt, Altmann Gyula és Cseh János állatorvosokat és Markovics Gyula ménest, — kitől a ménesről es a híres Nonius ménről kérdezősködött nagy érdeklődéssel a miniszter.

Az Allomáson kocsiakra ült a társaság s az első megállapodási helyre, a hortobágyi hid olé hajtatott.

Sokáig nézte a hatalmas hid alkotmányt és elmagyaráztatta magának, hogy mielőtt a Tisza szabályozva lett volna, itt volt annak főfolyása stb.

A hid előtt lévő vásártérre volt felhajtván egy ménes, a mit a miniszter ezután megtekintett.

Különösen tetszett neki a miez kanca, melynek apja a híres mén Nonius.

Hosszan kérdezősködött Markovics ménestől, ki általában az egész hortobágyi kirándulás alatt fáradhatlanul kalauzolta a minisztert s ügyességével, a ménes kitünő kezelésével, láthatólag igen megnyerte a miniszter tetszését.

Majd odafordulva a társasághoz mondá: — En is állítottam fel egy Nonius-ménest Gödöllőn.

— Honnan szerzik be a méneket — kérdé tovább a miniszter Markovicsot.

1885 óta Mezőhegyesről Kegyelmes uram válaszolt ez.

A miniszter és Peeze csikós.

Egy öreg csikóst, ki a ménest terelte magához intett a miniszter és azt kérdé tőle:

- Hogy hívják?
- Peeze Istvánnak.
- Hány éve szolgál itt?
- 1864 óta.
- Telát 33 éve.
- Igenis.

— Hányan vannak a keze alatt? faggatta tovább a miniszter az öreg Peezét, ki alig tudott a lábán megállani, s folyton tördölte homlokát.

Peeze azonban annyira zavarba jött, hogy így felelt a miniszter kérdésére.

— 133 drb.

Lett erre derűtség, de a miniszter kimentette az öregot zavart helyzetéből és újra kérdé:

— És mondja csak, hány csikós szolgál a keze alatt, mert maga számadó ugy-e?

— Két csikós... igenis... mondá hebegve az öreg.

Ezzel vége is lett a beszélgetésnek szerencsére, mert Peeze csikós már nem sokáig bírta volna ki a szorult helyzetet.

A tornyi dombnál.

Innen újra kocsiakra ülven a társaság egy órai ut után az ugynevezett „Tornyi domb” fedezett állomáshoz ért a társaság.

Forró nap sütött, a távolban délibábok játszadoztak, a mit a miniszter nem győzött eléggé csodálni.

A 20 vágató kocsi a nagy pusztaságot felverte s utána mindenütt óriási porfelleg keletkezett.

Itt 8 gyönyörű mént mutattak be a miniszternek, a melyek mindegyikének szépsége elragadta a minisztert. Alig győzte eléggé dicsérni a várost és Markovics ménest.

Bemutatták azt az 5 mént, mely a múlt évben a millenniumi kiállítás alkalmából a június 8-iki koronázási díszkörmenetben résztvett.

— Nagy munka volt ezt az 5 szilaj mént a menetben hajtani — mondá a miniszter.

— Maga a ménestester hajtotta a lovakat — felelé Király Gyula.

— Nagy szenzációt is keltett a Debreczen ötös fogata. — Remek volt, ezt várta akkor a feleséges nép — tette hozzá Darányi.

Azután az ut mellé hajtott tinógulyát és szüggulyát nézte meg a miniszter még e helyen, végül pedig a 202 drbból álló csiframénest, melyekről elismeréssel nyilatkozott.

Egy érdekes jelenet.

Rendkívül érdekes jelenet következett erre:

A miniszter a látóvalóktól gyönyörűséggel eltelve, odafordult Fehér Sándor gazdálkodóhoz és így szólt:

— Nagy büszkeségükre szolgál ugyebár a Hortobágy.

— Hát különösen mikor ilyen szép legelő van — felelt Fehér Sándor.

— Majd így néz ki mindég az öntözés után szolt Darányi.

A jó Istenre bizzuk csak Kegyelmes uram! — felelt a miniszternek általanok derűtség között Fehér s ezzel ő a maga részéről a Hortobágy öntözésének kérdését megfejttette.

A miniszter és Farkas Bert.

A népszerű mátai biztostól, Farkas Bert bátyánktól aziránt kérdezősködött a miniszter, hogy mikéni történi az állatok kihajtása a Hortobágyra.

Farkas Bert nagy tüzzel megmagyarázott mindent a Kegyelmes unak, sőt azután még attért a csikósok, gulyások és juhászok dicséretére, kikről elmondta, hogy milyen derék, jóra való, becsüles emberek.

— Erkölcsösek kérdé a miniszter.

— Oh igen Kegyelmes uram! felelé büszkén Farkas Bert.

— Csakhogy az erkölcsösöset nem Farkas Bertől tanulják — vágott közbe a bajusza alól Rásó alispán.

De már ezt a sérést nem hagyhatta magán Farkas Bert bátyánk s miután megczafolni nem tudta, legalább mentetgetni igyekezett magát a miniszter előtt:

— Hát bizony Kegyelmes uram... mi türés-tagadás, de mikor annyira megvagyunk szorulva itt a Hortobágyon a szonyi hivatal dögába...

Igen jót mosolygott a miniszter Farkas Bertinek ez önvallomásán.

Az Árkus-hidnál.

Ujra egy órai kocsikezés következett, a után a miniszter és kísérete az kettős naimon és a Zám pusztán keresztül megérkezett az u. n. Árkus-hidjához.

Menetközben a délibáb felvetette az óriási messzeségben legelésző gulyákat és méneseket.

Itt 400 növendék bikát mutattak a miniszternek, a melyeknek szebb példányait igen megdicsérte a miniszter.

A Hortobágy öntözéséről.

Az Árkus-hidnál való tartózkodás alatt a miniszter magához hívatta Vinnay Gézát a kulturmérnöki hivatal főmérnökét és referáltatta magának a Hortobágy öntözésének tervéről, elömmunkálatairól.

Vinnay főmérnök megismertette a minisztert ugy az alsó-szabolcsi tiszai ármen-

tesítő társulat, mint a VI. kerületi kulturmérnöki hivatal tervével.

Az első terve szerint a Hortobágy öntözése és a vízművek létesítése a belvízszabályozással kapcsolatosan oldatnék meg, míg a második terv szerint épen ott az Árkus-érnél volna a levezető csatorna.

A miniszter figyelemmel hallgatta a terveket, de azokról nem nyilatkozott.

Kun Györgynél.

A következő megállapodási hely a Kun-György nevű fedezett állomás volt, a hol a vasalót is megtekintette a miniszter.

Nyolcz gyönyörű mént vezetett itt is el Markovics ménestester, a melyek közül különösen a Fortuna és Czinkota nevű mének tetszettek a miniszternek.

Itt még a csikósok és gulyások által ide-terelt törzsgulyában és esődorménesben gyönyörködött a miniszter.

A mátai pusztán.

A Mátát nézte meg ezután a miniszter s különösen megdicsérte a Faragó András hortobágyi csúrgazda által összerakott óriási boglya szénakat. 8 kazal állott ott átlag 1500—1500 mázsa súlyu.

Villásreggeli a hortobágyi csárdában.

Három órai kocsizás után végre 11 óra körül villásreggelizni készült a társaság a hortobágyi csárdába, melynek legnagyobb szobájában volt terítve 50 személy részére.

Izletes gulyást szolgáltak fel, a melyből a miniszter három ízben is szedett. Volt még friss kolbász és sajt is.

A hideg sör és a Steinfeld pinczéből hozott kitünő borok hamar felvillanyozták a társaságot, azonban a kegyetlen Dobieczy üzletvezető nagyon sürgette a hazautazásra a társaságot s így alig 15 percznyi pihenés után újra vonatra ültünk s derűs hangulatban 1 óra után néhány percczel visszaérkezünk Debreczenbe.

A miniszter látogatása.

A Hortobágyról hazajövet egy órai pihenési idő volt a programba felvéve, azonban a miniszter még ekkor sem pihent, hanem kocsiára ült és a Kossuth-utczán a Berger Jenő féle házban levő alsó-szabolcsi tiszai ármentesítő hivatalban és a kulmérnökségnél tett látogatást.

Itt Szögyény János és Diene Barna igazgatók fogadták a minisztert, aki megnézte a Hortobágy öntözési terveit és meghagyta, hogy azokat saját kezéhez terjeszék fel mihelyt készen lesznek.

Majd látogatást tett gróf Dégenfeld József főispánnál, Komlóssy Arthur főjegyző és polgármester helyettesnél, a távollevő polgármester részére névjegyét hagyta hátra, Puky Gyula kir táblai elnöknel, dr. Wolffka Nándor vál, püspök plébánosnál Kiss Áron püspök lakásán névjegyét hagyta hátra és Medve Kálmán ügyvédnél, volt iskolatársánál.

Az ebéd.

Két órakor a „Bika” disztermében a város ebédet adott a miniszter tiszteletére, melyre hivatalosak voltak mindazok, kik a hortobágyi kirándulásban résztvettek, valamint a helybeli napi sajtó képviselői is.

A Debreczenben megjelenő napilapok képviselőitében itt, valamint mindenütt Darányi Ignác miniszter kíséretében megjelentek a Debreczeni Elenár részéről Zoltai Lajos, a Debreczen részéről ifj. Móricz Pál, lapunk a „Debreczeni Hirlap” képviselőitében Mile Pál, a Reggeli Ujság részéről pedig Ló József.

A menu a következő volt:

- Fehér csiga leves.
- Rák leves.
- Bélszin madeira szósszal.
- Husos pite.
- Libasült salátával
- Ruczaült salátával.
- Compott.
- Fagylalt.
- Giardinetto. (gyümölcs.)
- Sajt.
- Fekete kávé.

Borok:
Asztali fehér.
Érmelléki bakar.
Magyarádi.
Szomorodni.
Sashegyi.
Egri vörös.

A kitűnő ebéd alatt Rácz Karoly zenekara játszott szebnél szebb régi magyar nótákat, a melyeket nagy figyelemmel és élvezettel hallgatott a miniszter.

Az ebéd alatt sem hangzott fel egyetlen felküzöntő sem.

A főiskolában.

A bankett után az egész társaság ismét kocsikra ült s a kollégiumhoz ment, hol Dóczy Imre gymnásiumi igazgató röviden üdvözölte a minisztert.

A nyilvános olvasóterem megtekintése után a miniszter a főiskolai anyakönyvtárba ment, hol rendkívül kedves meglepetésben részesítette Balogh Ferenc hittanár.

A subscribálók névjegyzékéből kikutatta a miniszter édes atjának nevét, ki 1828-ban 16 éves korában mint első éves filozófus a debreczeni kollegiumban subscribált. A miniszter a számára vonatkozó adatokat kiírta a könyvből.

Hosszabb időt töltött a könyvtárban s mindent figyelmesen megtekintett. Feltűnt neki Csokonai márványszobara melyet sokáig nézett.

Távozása alkalmával nevét beírta az emlékkönyvbe. Új lapot nyitottak neki, ő azonban csak a rendes sorrendet akarta megtartani, s midőn ezt nem engedték, kedélyesen szólt a körülötte állókhoz:

— Hát Debreczenben sincs demokratikus szellem?

Darányinak a kollegiumban az információkat Géressy Kálmán főig. szolgáltatatta, mivel a miniszter rendkívül szívélyesen és hosszasan beszélt.

A ménlőtelepen.

A ménlőtelepnél megérkezésekor a minisztert a tisztikar várta és fogadta Julek százados vezetése alatt.

A miniszter nyomban megérkezése után hozzákezdett a szemléhez. Mindenütt részletesen informáltatta magát.

A legénységi szobákat is figyelmesen megnézte s meglegedését fejezte ki a százados előtt az istállóban, egyáltalában az egész laktanyában található rend és tisztaság felett.

Majd huszonnyolcz darab tüzesebbnél tüzesebb, nemes véru ménnek elővezetésében gyönyörködött. Mindegyik elvezetett men származása s az iránt érdeklődött, hogy jó apamének válnak e belőlük.

A pallagon.

A ménlelep után a pallag megtekintése volt programmba felvéve. Az erdőn át délután öt órakor érkezett a miniszter a pallagra, hol a gazdasági tanintézet tanári kara várt a vendégre.

Czájlik István intéző és Szücs Mihály igazgató kalauzolásával mellett megtekintették a lakszobákat, tantermeket, istállókat stb. A hatalmas igavonó lovak után a földészek által elővezetett fiatal csikókat nézte meg.

A földészek mindegyikétől megkérdezte a miniszter, hogy hova való s mióta van az intézetben.

Egy működésben levő petroleum motort is bemutatott a miniszternek. A petroleum motor répa, szecsakavagót s darálót hajt s nagyon sok munkaerőt megtakarítanak vele.

Kocsin bejárta a miniszter az egész telepet, sokáig nézte azt a helyet, hol a dohánykísérleti állomást akarják felállítani s a hely ellen semmiféle kifogása nem volt.

A miniszter a szemle bevégezése után gratulált Szücs Mihály igazgatónak, hogy a pallagon szakszerű kezeléssel egy valóságos minta gazdasági telepet tudtak létesíteni. A szemlérlől visszatérve több növendékhez intézett kérdést s fél két órakor visszaindult a városba.

Az elutazás.

A miniszter a pallagról hazatérve, pihenőt tartott s este 8 óra után szükkörben megvacsorázott.

Este 10 óra 36 perczkor visszautazott Budapestre. Az állomáshoz ugyanazok kísérték ki, kik a nap folyamán vele voltak. A peronon élénk társalgás folyt s a miniszter többek előtt elragadtatással nyilatkozott mindazokról, miket Debreczenben látott. Komlóssy Arthur főjegyző és Király Gyula tanácsnok előtt is, kiknek legfőbb érdemeik, hogy a miniszter látogatásainak programja oly pompásan s minden fennakadás nélkül bevált, nem késett meglegedésének s elismerésének kifejezést adni.

Debreczen város részéről való szíves fogadtatásának kijelentésére városunk főjegyzője megköszönte a miniszter látogatását s kikérte továbbra is városunk közgazdasági viszonyai iránti érdeklődését és jóindulatát.

A vonat nagy számban kint levő közönség lelkes éljenzései között robogott el a főváros felé a miniszter és kíséretével.

NAPI HIREK.

Debreczen, július 19.

Időjelzés.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Július 19. —

— Hőemelkedés száraz. —

— Darányi miniszter és Török főerdőmester. A két napig körünkben időzött Darányi Ignác földmívelési miniszter már itt tartózkodása alatt értesítette Török Gábor főerdőmestert, hogy kinevezte az országos erdészeti állami vizsgáló bizottság tagjává. A szép kitüntetésért melyet a hivatalos lap legközelebb hozni fog, hálásan mondott köszönetet Török Gábor főerdőmester.

— Debreczeniek a moszkvai kongresszuson. Mához egy hónapra nyílik meg Moszkvában a XII. nemzetközi orvosi kongresszus, melynek magyar bizottsága most tette közé a résztvevő tagok névsorát. Városunkból a kongresszus rendes tagja lett dr. Bruckner Ernő műtörvos, m. á. v. egészségügyi tanácsos, a ki nejevel együtt vesz részt; rendkívüli tagjai pedig Tóth Béla gyógyszerész és Ferenczy Ferencz tanint. tanár. A debreczeniek jövő hó közepén indulnak Lemberg—Kiewen át Moszkvába, visszafelé pedig a Kaukázuson és Fekete tengeren át Konstantinápolyba és onnan Debreczenbe.

Jog és pénzügy bizottsági ülés. A jog és pénzügyi bizottság ma délután 3 órakor ülést tart melyen a közvilágítási szerződés javaslatát tárgyalják. Király Gyula, tanácsnok elnökölte alatt,

— Az egyházkerületi főjegyző választás. Az egyházkerületi főjegyzői tisztségre beérkezett szavazatokat, ma bontották fel a főiskola dísztermében s gróf Dégenfeld József főispán elnökölte alatt tartott ülésen. A szavazás, mint előre jeleztük nem vezetett eredményre, amennyiben a beérkezett 740 szavazat közül Zsigmond Sándor esperes 351-et, Dicsőfi József debreczeni lelkész 308-at, Mitrovics Gyula 30-at kapott, a többi szavazatok pedig megoszlottak többek között. Így új választás lesz Zsigmond Sándor és Dicsőfi József között, kik legtöbb szavazatot kaptak.

— Közvilágításunk rendezése. Az előzetes tárgyalás közvilágításunk rendezése ügyében szombat délután tartott meg a jog és pénzügyi bizottság kebelében. A értekezleten, melyen Körner Adolf tanácsnok elnökölt élénk vita folyt — világitásunk rendezése körül, melyen Márk Endre, Kemény Mór Szilágyi Károly és Bechert Manó a vilányvilági-

tással egybekötött gázvilágítás, míg Ábrahám László, Szabó József, Zádor Lajos, Márton Imre, Máthé Miklós, Kornhof József, Bakonyi Samu és Torday Gábor a kizárólagos gázvilágítás mellett foglaltak állást, mit tekintettel a többség akaratára a bizottság elisfogadott. Szavazattal döntötték el azon kérdést is, hogy házilag kezeltessek a világi tás, nagy vállalati uton; a többség ez utóbbi módozatot fogadta el. Végül az ülés a szerződési javaslatot tárgyalás alapjául elfogadta, mely teljes részletességében ma d. u. 3 órakor kezdődött.

— Műkedvelő előadás. A debreczeni iparos ifjak tegnap, 18-án este igen sikerült műkedvelő előadást tartottak. Szilgigeti „Czigányt” adták elő, figyelemreméltó előadással és szép készültséggel. Kiválóan megemlítés érdemel a czimszerepet játszó Kovács Mihály aki a cigánynak különben is nehéz szerepét sok tudással, átgondolva és valóságos szinpadra való természetességgel játszotta meg. Említést érdemelnek még az énekszámok is, melyekben a két nagyobb szereplő Menyhárt Rózi (Rózi) és Kovács József (Gyuri) tündek ki. A nagyszámu közönség lelkes tapsal és éljenzéssel honorálta a műkedvelők csinos előadását és igyekezetét. Az előadást táncz követte és az első négyest 80—84 pár tánczolta. Ugy az előadáshoz, mint a tánczhoz a zenét Kiss Béla zenekasa szolgáltatta, aki ügyes és tehetségre valló játékaival méltán részegál a minél szélesebb körben terjedő népszerűsége és közkedveltségre.

— Jeney József temetése. Tegnap délután fél négy órakor ment végbe a pénteken elhunyt Jeney Józsefnek közéletünk e tiszteletre méltó alakjának temetése nagy közönség részvétele mellett. A gyamberszédet Dicsőfi József ref. lelkész tartotta, ki ékes és szívbezzóló szavakban emelte ki az elhunyt érdemeit. A ravatalt a nagyszámu rokonság, és a még nagyobb számu ismerősök koszorui vették körül.

— A dohánygyári munkások tánczvigalma. A m. kir. dohánygyár tisztviselői kara évenként kétszer mulatságot rendez a dohánygyár gyorskezü munkásai (kik tulnyomó részben nők) számára, mely alkalommal maguk a tisztviselők is megjelennek és családjaikkal együtt belevegyülnek a munkásnők zslibongósorai közé, hogy azzal is sikerültebbé tegyék a szorgalmas dohánygyáriak mulatságát. Szombaton este tartottak meg nyári tánczvigalmukat a dohánygyár munkásai a nagyerdei Vigadóba, amely alkommal a bált előkészítő bizottság munkáját a legszebb siker koronázta be. Majdnem ezerre rugott megjelent nők és férfiak száma kikkel zsufozásig megtelt a „Dobos” pavillon nagyterme és teraszai. Az első négyeshez 200 pár állott kettős sorfalat, azzal a szándékkal, hogy tánczolni jognak, ami bizony kissé nehezen ment. Mindennek daczára csak a hajnali órák vetettek véget a szüntelen tánczoknak. — Az erkölcsileg és anyagilag egyaránt lényesen sikerült mulatságon, a melyen Hadházy Ferencz dohánygyári igazgató, Zuna Ferencz aligazgató, Krampera János nyug. igazgató és Mogyoróssy Ferencz dohány beváltó felügyelővel élén a dohánybeváltó és dohánygyár egész tisztviselői kara megjelent. Az urhölgyek közül pedig Borzsovay Benedekné, Fűrér Károlyné, Hadházy Ferenczné, Hadházi Imréné, Zuna Gyuláné urnók, továbbá Almássy Sárka, Borzsovay Ilonka, Borzsovay Róza, Hadházy Ilonka, — Krampera Mariska, és Ostrich Irma kisasszoneveit sikerült tudósítónknak feljegyeznie. A zenét Kiss Béla ügyes zenekara szolgáltatta.

— Aranyos György újabb szereplése. Aranyos György szabólegény és szocialista izgatón, kit csavargásai miatt már Magyarország minden nagyobb városából kitolonczoltak, a mult héten ismét Debreczent tisztelte meg becses látogatásával, hogy az itteni munkások közönye miatt vérszegénységben sinlődő szocializmust felemelje és hogy a munkanélkü-

liség miatt iszonyatosan kiürült zsebeit az iteni elvtársaktól képviselendő „tagsági díjakkal” teletömte. Csak hogy Debreczenben nem oly könnyen állnak a kötélnek, mint némely helyeken és a szocialista vezér urnak nagyon rosszal ment az üzlete. Az elveket sehogy sem tudta elárusítani s emiatt a vezér ur lakás hiányában az utcákon kóborolni volt kénytelen. Kóborlásai közben aztán Páva polgári biztos felismerte a szociális tanok eszód szélén álló liferánsát és azonnal fölön fogva bekísérte a II. ker. kapitánysághoz, hol a város területéről való kiutasításra ítélték a már egyszer Debreczenből akarata ellenére „kiszalasztott” munkakerülőt.

Andrée mérnök utja.

A század legmerészebb utasa elindult az ismeretlen világ felé, a melyet az örök jég hazájának neveznek, a hol nincs többé élet, nincs meleg, adó napsugár, csak szemkápráztató fehér végtelenség. A levegő fölkapta szárnyaira s ballont, a melynek csónakjában a vakmerő légtűz daczosan áll s kutató szemével keresi a pólust.

Hány kitűnő tudós lett már vértanúja annak a vállalkozásnak, hogy elérje az északi sarkot. Mintha csak ez lenne archimedesi pont a melyből ki lehet fordítani a világot. A tiótkozatos hely a földmágnesség összes erejével csúzza az embereket. Franklin elveszett a jég-hegyek között s előtte meg utána még sokan; Nansen esodálatos szívóssággal tört eszakra, de a rettenetes elemek ezer veszedelem között viszatérésre kényszerítették.

Es most mégis akadt egy talpig férfi: Andrée mérnök, a kit az intő példák nem rettentettek vissza, hanem megacélozzák akaratát; óriás labdáját rábizza a romboló szelekre, hogy hajtsák a hideg régiókon át a pólusra.

Most heted napja kelt utra. Ki tudja, hol van azóta? Talán megtalálta az északi sarkot s kitűzte rája a norvég lobogóját; talán csak elrepült föllette s csak egy pillanatra láthatta vágyainak czélját; talán hajótörést szenvedett es ballonjával belezuhant a fagyos óceánba s távol hazájától, barátaitól sülyedt a tengerfenékre. Ki tudja?

Andrée dr. már tavaly nyáron föl akart szállani léghajóján, de akkor kedvezőtlen szelek meghiúsították szándékát. Sas-nak keresztelték el a hatalmas ballont, a mely négyezer-nyelcszáz köbméter nagyságu. A kosarat egy gzdola pótolja, a melyet a tengeren is használhat. Van szánja s hozzávaló kutyái. Két vitorlás lapát irányítja a léghajót, a melyekkel a czél irányától huszonöt fokkal eltérhet. A csónakon hórapokra való élelmi szer van.

A léghajó már hetek óta indulásra készen állt a Spitzbergákon, közel az Izeffjordhoz. Az első kedvező szelet várta, hogy utra keljen. Az elmúlt vasárnap végre gyöngé déli szél támadt. Az alkalom elérkezett. Elválták a köteleket s néhány perczel később már a szabad tenger fölött lebegett a Sas, a mely sebesen röpült egyenesen északra az ismeretlen, a rejtelmes pólus felé, a melyet csak a költők fantáziája irt le.

A katolikus autonomia.*)

Irtá: az 1871-iki kongresszus egy tagja.

Harmadik közlemény.

(Folyt. és vége.)

Oly helyeken — s ezek a városok — hol eddig a politikai község — melyhez nem katolikusok is tartoznak — azon joggal bírt, hogy papot válasszon, mint például Budapest városa, ezentul az fogna történni, hogy megalkattatván a kath. egyházközségi tanács, ennek, daczára hogy tisztán katolikus elemekből áll, daczára hogy fizetni fogja papját, nem lesz annyi joga, mint volt a politikai községtanácsnak, hanem Budapest városában a kath. egyházközségi tanácsnak az esztergomi érsek, — a primás, kinek megyéjéhez tartozik, — fog három papot kijelölni, hogy ezek közül egyet válasszon. Előtt a város egy papot nevezett meg, megválasztotta plébánosnak,

azok közül, kik folyamodtak, most a primás fog majd a folyamodók közül hármat választani, s azt mondja majd a város egyházközségének: az általam kijelölt három közül válasszsz.

Ez világosan jogelvévés.

Oly helyeken, hol nem a politikai, hanem az egyházközségi tanács bírt eddig is papválasztási joggal, ezen jog elvétetik, így például Kecskemét városában az egyházközségi tanács szavazattöbbséggel választott magának a folyamodók közül papot; ezentul, ha a főpapi párt határozata érvényesül, Kecskemét városa elesik régi jogától, mert kénytelen lesz három egyént a váci püspöknek kijelölni, s a váci püspök nevez majd a három közül Kecskemét városának papot.

Ez is világos jogelvévés.

Ez tehát a különbség a papi hivatalok betöltését illetőleg a két párt között.

IV.

Az igazgató-tanácsról, mint legfőbb autonómikus hatóságról levén szó, röviden jelezzük a különbséget, mely az önkormányzat legfelsőbb közegére vonatkozólag a két párt közt feltűnő. A főpapi párt ezen igazgató-tanács kezébe oly terjedelmes hatalmat tett le, mely elnyomja az alsó papság és a híveknek minden befolyását. Az egyházi méltóságok betöltése ugyanis teljesen ezen főuraktól függ.

Igy tartja kezében az igazgató-tanács az ország papságát, félni fognak tőle, mert a püspöki és kanonoki állomásokat az adományozza, a híveket és alsóbb rendű papságot pedig nem igen veszik számba, mert az egyházi méltóságok adományozásánál befolyásuk semmi.

Továbbá az országos autonómiai gyűlés képviselői nem három, hanem öt évre választatnak, az igazgató-tanács, mely a méltóságokat és a vagyont is kezében tartja, annál biztosabb a megszerzett congresszusi többség birtoklásában.

A kisebbség, már magát az igazgató-tanácsot máskép, népszerűbben rendezti. Szerinte az igazgató-tanácsban a hercegprimásnak nincs helye, van három papi és hat világi tanácsos, s ezek is hivataloskodásuk idejére fizetési átalánnyal bírnak azért, nehogy ide csupán nagy urak jöhessenek, más szegényebb de azért okos férfiak kizárásával. — Ezen igazgatótanács maga választja elnökét s nem a hercegprimás annak született elnöke, mert a primás az országos kath. gyűlésen elnököl, s az igazgató tanács épen az országos kath. gyűlésnek tartozik felelősséggel.

A főpapi párt még azzal is növeli ezen igazgató-tanács mindenhatóságát, hogy alsóbb hivatalnokainak, az osztályfőnököknek kinevezését egyenesen csak is rájuk bizza, nem úgy, mint a kisebbség, mely erre nézve az országos kath. gyűlés beleegyezését is kívánják.

(Vége köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatörzsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelen tése. —

Debreczen, július 19.

Készáru 15—20 magasabb.

Osi buza	9.28—9.30.
Tavaszi buza	9.68—9.70.
Osi rozs	7.38—7.39.
Tavaszi rozs	7.65—7.67.
Osi zab	5.70—5.72.
Tavaszi zab	— — — — —.

aug.—szep. tengeri	4.50—4.52.
Szept.—okt. tengeri	4.22—4.24.
Május—június 1898	4.86—4.87.

Sertéspiacz. Budapest-Köbánya 1897. július 17.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronként 320 klgron felüli sulyban — — krtól — krig. Öreg közép (páronként 300 260 kgr. sulyban) — — krtól — krig. Fialat nehéz (páron — 220 klgron felüli sulyban) —54 krtól 55—krig. Fialat közép (páronként 251 320 klgr. sulyban) —54 krtól 55—krig. Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) — — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) —52 krtól

—53 krig. Közép (páronként 220—280 kgr sulyból) —44 krt — — —45 krig. Könnyű páronként 220 klgrig terjedő sulyban — —43 krtól —44 krig. III. Szérbia: Nehéz (páronként 260 klgr. felüli sulyban) —51 krtól 52—krig. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) —49— krtól 50 — krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) —47— krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1897. évi július hó 6. napján volt készletben: 26.470 darab 1897 évi július hó 2. napján felhajtott 709 drb 1897. július hó 5. napján elszállított 591 drb. 1897. márcz. hó 26. napjára maradt készletben 26584 drb. Hizottsertés forgalom változatlan.

Debreczeni piacz.

Július —19

Gabonavásár.

Buza, piacra hozatott 850 kgr. I. rendű 8.90, II r. 8.25. III. r. 8.80 .

Rozs, piacra hozatott 500 kgr, I. rendű 6.90, II r. 5.95, III r. 5.80.

Kétszeres, piacra hozatott 500 kgr. I. rendű 7.40, II. r. 6.35, III. r. 6.30.

Árpa, piacra hozatott 400 kgr. I. rendű 450, II r. 4.45, III. r. 4.40,

Zab, piacra hozatott 500 kgr. I. rendű, 5.80, II. r. 5.75, III. r. 5.70.

Tengeri piacra hozatott 1000 kgr. 6-tengeri I. rendű —, II. r. —, III. r. —.

Új tengeri I. r. 4.80, II. 4.70 III. kr. 4.40.

Köles 6.20, 6.10. 6.00.

Köleskása 13.—, 12.50, 12.00.

Burgonya 3.60

Piaczi áruezitek:

100 kilónként: Bab fehér 12 bab sárga 10.00 burgonya 3.60 só darabos 10.50, só darált 12.00, d. zsír 60—62 frt, széna I. rendű 1.80, II. r. 1.60 III. r. 1.40, szalma I. r. 60 frt II. r. 50, szalonna sós 58—60 frt, szalonna sótlan 58—frt. háj 60—frt, juh turó 68—szappan 17.50 frt, aszalt szilva 16—frt, borsó 18.00 frt, lenese 20.00 frt, rizs 18 frt, pirszen 2.00, salgótarjáni 150, szalonkőszén 180, árpa kása 16.—.—24.

Kilónként: Árpakása 14 32 kr aszalt-szilva 28 kr, asztali dara 15 kr burgonya 6 kr., borsó szepességi 18 kr., szatmári 20 kr, bab fehér 12 kr, sárga 10 kr, disznó-zsír 64, czukor 44.—45, irós-vaj —.frt — kr, köleskása 15 kr., lenese szatmári 20 kr, szepességi 24 kr, liszt Nr. 1. 15 kr, Nr. 2. 15 kr, 3. 14 kr Nr. 4. 14 kr, Nr. 5. 12 kr, Nr. 6. 13 kr, olvasztott vaj 80 kr., só darabos 11 kr, darált 12 kr, rizskása 16—32 kr, szappan 22 kr, szalonna sós 64 kr, sótlan 60 krajczár, kávé 2 frt 13 kr.

CSARNOK.

Salve Regina.

— Regény. —

Irtá: Palotás Fausztin.

(Folytatás.)

Ha mégis elesiphették, üres igérettel, böles és hasznos tanácsesal, kitérő felelettel elégitette ki őket, hogy békén hagyják.

— Alakuljanak konzorciummá: járvák össze a bankokat, hogy a birtok értéke erejéig előleget kapjanak, Ha van pénz, lesz méltanyosság, sőt jó indulat is.

Ha pedig e száraz kijelentés következtében is tovább zaklatták, így vágta ki magát jámboran:

— Bizzannak bennem. Mikor voltan én a népek ellensége.

Várva-várt hir roppantul felvillanyozta. Ennek tulajdonítható, hogy egz szükséges és hasznos elővigyázatot elmulasztott. — Szerény borralaló kisérétében, nem figyelmeztette a pusztázót, hogy „lakat a szádon, az ilyen újság nem paraszt fülnék való.”

Minden jóra való lovas-hírnök másfél órai lovaglás után megérdemli a hűsítő italt. — A

pusztai kocsmának pedig ebben a mozgalmas időben mindig akad vendége. Hát rosz néven vehető-e a szegény szolgáltól, ha az első pohár bornál megered a nyelve s kirándulásának a történetét, annakül, hogy valaki kérdezné, töviről-hegyire elmondja.

A városi közgyűlés határozatának megdöbentő híre tehát villámgyorsan elterjedt. Aki hallotta, tovább adta, s hogy ez is megtörténhet, senki sem vonta kétségbe.

Arra való a paraszt, a földesur kegyen élőködő pária, hogy az orránál fogva hurcolják.

No hát lett is erre olyan felzudulás, mely elől a báró rnak csakugyan tanácsos volt idejekorán menekülni.

Délután ért a városházára. Először is a jegyzőhöz sietett, hogy a főispán véleménye iránt tájékozva legyen. Az ő felterjesztésétől függ a kormány jóváhagyása. Nincs aggodalomra ok! A főispán szerint is egészen jó vársárt csinált a város.

Aztán a főmérnök után tudakozódott. — Holnap alakul meg az ármentesítő társulat. Künn van a védvonalon. a zsilipek helyét jelöli ki.

Más forrás szerint a tanács megbízásából a fővárosba utazott, hogy a bankoknál a víz és föld kölcsönügyletét lebonyolítsa.

A két verzió közül azt hiszi el, melyek jobban tetszik.

Kereste a polgármestert: annak éppen iskolaszéki ülése volt. Tanító választás a napirend, bát a félvilágért elmaradna-e? — A gazdasági tanácsnok mióta a városi vagyon öre délután még nem volt a hivatalában. Nem bold, hogy egész nap huzza az igát azért a rongyos fizetésért.

A főkapitányt most látták az udvaron, valószínű, hogy s Terbe kapitány ur az az izékony katonatiszt hívta el valóban. Am a segéd és kezelő személyzet egyenként tünedezett el. A szomszédos vendéglő tulajdonosa, díj-dobással egybekötött tekepálya megnyitást hirdetett.

Térváry a szállodába, nejéhez sietett. Ott meg avval fogadták: hogy a méltóságos báróné ebéd után tüstént eltávozott. — biztos időkhöz nincs köve a visszatérte: sokszor egész nap kimarad.

Talán az anyjához rándult fel a fővárosba. vélte a báró, noha nem tartotta helyesnek, hogy érkezését be nem várta. Tudhatta, — hogy az értesítés után azonnal jönni fog, és más dolgot mégis előbbre valónak tart ennél.

Hogy az idő teljék, eszébe jutott megnézni az előntött birtokot a gátszakadás helyét. Tájára se ment a katasztrófa óta. Milyen a pusztulás mai képe; mi maradt meg a majorkok épületeiből! áll-e még a kastély, vagy az is özsedől már az elnem szállított tárgyakat maga alá temette.

A Tisza tartós apadása következtében az elborított területről lassan visszafolyt a víz. — Azért mégis három-négyméteres volt a víz mélysége még széleken is.

Térváry átvitette magát a kompon a tulpartra, saját töltésére, mely tömérdek helyen át volt szakadva. A megmaradt részt kétfelől mossák a hullámok; a földtömeg csak addig tartja magát, míg át nem ázik teljesen. Aztán felbukik, szét csap fölötte az ár s megingint nagyobb lesz a tenger.

Óriási fodros víztömeg árnyékolja be a szemhatárt. Sem a kezdete, sem a vége nem látszik.

A parton épült kastély erős téglafalai elmentálnak az ádáz ostromnak. Sárgás födele mintha egy óriási ingó derelye volna. A szürke fény csalja meg a szemet mely szokott az ilyen bódító látványhoz. Kivehető az erkély is: oldalai csupaszok: vadszöllő diszét lerántotta a hullám.

Az anyatöltés zöldellő füzesei mutatják hogy itt van csak új élet, tul rajta hullám sir pusztulás, honnét számüzve a vigasz, a remény sugára.

A víz lezárva nyügteit, az öserő diadalával erőszakos uton foglalta vissza, — amit könnyelmű elbizakodással vettek el tőle: a régi medret, a haltonyászó árteret.

Összeölekezett ősi talajával, mely mo-

hón szívja magába humusát, a termő iszapot. míg a többi rész elakad, elpárolog: rekkenő nyár heve, — tartós ősz szárító szele kell hozzá.

Legalább két évig nem aratnak itten. Nem csillan fel a szántó vető ekeje a széles barázdákon. Kapások, kaszások, aratók danája nem olvad össze a pacsirta énekével. Sás dugja föl fejét, virul a vizinövények flórája; sűrű egymásutánban felbukkan a nád is hajló száraival, széles levelével.

Térváry a kompjáró fölött ült csónakba érdekes lesz a víztől feldult otthonáig. Az elindulás helyén a feltöltött kocsiut kezdődött, s a kastély körüli természetes magaslatig vezetett.

Mellette huzódtak el a szőlőskertek. Itt ott a lugasok felső oszlopai s a gyümölcsfák szomorú koronái látszottak ki a vízből.

— Fásult, kiéget szívnek való az ily látványt!

A kormányos, — nem rég még az uradalom cselédje — oda nyilatkozott, hogy a kastélyban algha nem vizirablók jártak. É től fél a méltóságos asszony is, mert a révések egymás közt ilyesmit emlegetnek.

— Honnét tudod te a báróné gondolatát? — Az imént vittem ugyanezen a csónakon be a kastélyba.

(Folyt. köv.)

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
1/4 órára	60	45
Egy egész órára	30	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóián belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtszükség a templomban történik, A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
éjjel	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A kocsijárat, vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszogó, kertészeti egyesület és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással	1	70
minden következő órára	60	40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára.	80	60
	40	30
A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig	számítottak	

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a a keresk. akadémia palotájában.

Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Muzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főrel iskolai műhelyében d. u. —4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek

A Hungária kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyar testvérek zenekara.

Az „Arany Bika“ vendéglő éttermében vasárnap és ténként a Magyar testvérek, Rácz Károly és Dajna Band zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Arany Bika“ kávéházban netenkint két zeneestély van: hétfőn Rácz Károly szerdán a Magyariak.

A „Angol királynő“ vendéglőben kedden Magyar testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Dajna Band játszanak.

A „Margit“-fürdőben vasárnap és ünneppapokon d. u. 4-6 óra közt sétahangverseny. — Játsszik a katonazenekar.

Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utcai „Otthon“-ba zeneestély hetenként háromszor.

Szauer Sándor „Arany sas“ kávéházába minden hé este Dajna Bandi zenekara zeneestélyt

A „Corso“ kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara tartanak zeneestélyeket.

815 v. k. szám.
1897

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak 17794/1897 P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Philipp Buweller czég részére Faller Gyula debreczeni lakostól 19 frt 65 kr tőke, s ennek 1896. évi május hó 15-dik napjától számítandó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 6 frt 97 kr perköltség erejéig 1897. évi június hó 24-én bíróilag le- és felülfoglalt és 516 frtra becsült kalapok és felöltők-ből álló ingóságok 1897. évi Augusztus hó 2-án d. e. 10 órakor kezdetét veendő és piac-utca 1901. sz. alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is elfognak adatni.

Debreczen, 1897. Július hó 17.

Sugár Gyula,
bírói kiküldött.

243. szám.

Az „ISTVÁN“ gőzmalom társulat gyártmányainak ÁRJEJYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-kán Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	17.40
B. Szinte „ aprószemű	16.80
C. Király liszt	16.40
1. Lángliszt kivonat	16 —
2. Elsőrendű zsemlye liszt	15.60
3. Zsemlye liszt	15.20
4. Elsőrendű kenyér liszt	14.80
5. Közép kenyér liszt	14.40
6. Kenyér liszt	14 —
7. Barna kenyérliszt zsákkal á 70 klg	13. —
8. Takarmány liszt	9. —
11. Finom korpá zsákkal á 50 klg.	4. —
„ „ zsáknélkül	3.80
12. Durva „ zsákkal	3.60
„ „ zsáknélkül	3.40
Csirke buza zsák nélkül	3. —

Debreczen, 1897. július 19.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA

Debreczenben, Nagyvárad utca 2057. sz. Gáll Ferencz háza. — Ajánlja magát mindentelje

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére

Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,

ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZMŰVEKET

arany, ezüst és színyomatban;

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközölhetők;

A papír gyári árban számíttatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban naponta kint megjelenő „DEBRECZENI HIRLAP”-ban legolcsóbban számítva közlészek.

KUTASI IMRE
könyv- és könyvnyomda tulajdonos.

ANNALS LONDON

DISZOKLEVÉL 1871.

a legjutányosabb árakon felvállaltatnak.

Debreczen, 1897. nyomtatott Kutasi I. könyvnyomdájában.